

прикрива съ различни дипломатически фокуси, забулени отъ присторена скръбъ, задъто му се отнима възможността да кооперира своите прѣдполагаеми военни дѣйствия съ тия на руситѣ. Ето защо, когато на 14 юли прѣдставителътъ на срѣбското правителство при руската главна квартира телеграфирва отъ Търново, че царя казалъ — Сърбия трѣбва да маршира, Игнатиевъ — че бѫдещето на Сърбия ще бѫде компрометирано, ако не се намѣси; а отъ Бѣла съ втора телеграма съобщава: царътъ наредилъ до министра на финансите да изпрати на князъ Милана единъ милионъ рубли сребро и, че Сърбия нѣма защо да се бои вече отъ Австро-Унгария, срѣбското правителство отказва да се намѣси. И отказва, въпрѣки изричното желание на царя — Сърбия да се намѣси до 12 дена, ако иска да не бѫде изгубена и да не се компрометира нейното бѫдеще¹⁾). Правителството постѫпва така, защото се бои да не би Русия да бѫде отхвърлена задъ Дунава и да остави Сърбия сама срѣщу Турция.

Сърбия не се намиса въ войната и слѣдъ писмото на главнокомандуващия рускитѣ войски отъ 21 августъ, пратено съ полковникъ Бобрикова. Тя рѣшава само по негова молба да струпа войски на юго-източната си граница. Но и това прави слѣдъ дѣлги настоявания и не въ исканитѣ размѣри: вмѣсто 25—30 хиляди души, тя праща 20 хиляди. Поводъ да разтака своята намѣса ѝ дава обстоятелството, че паричната помощъ отъ страна на Русия не била уредена, както трѣбва и, че по въпроса за нея настѫпило нѣкакво заплитане. Но щомъ пада Плѣвенъ (28 ноември), чиято отбрана е вдѣхвала голѣмъ страхъ у срѣбското правителство за изхода на войната, то веднага рѣшава да се прѣмине границата на турската империя, което става на 1 декември 1877 г. Вече не го спира неурядеността на паричния въпросъ. Срѣщу себе си срѣбската войска е имала незначителни турски сили, които не сѫ били повече отъ 46,000 или по-точно: въ Видинъ, Кула и Бѣлоградчикъ — 8530; при Пиротъ, Бѣла-Паланка и Св. Никола — около 11,810; въ Нишъ, Мраморъ, Прокупле и Куршумлия — 8000; въ Нови-Пазаръ, Сеница, Вишеградъ и Плевле — около 12,000, безъ арнатутѣ — около 5000. Всичко 45,340²⁾.

¹⁾ Ристић, стр. 60—64.

²⁾ Тамъ, стр. 90; сѫщо — стр. 105.